

Samling af Afgørelser

KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT

den 3. marts 2022 *

»Intervention – artikel 40 i statuttet for Den Europæiske Unions Domstol – anmodning fremsat af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik – berettiget interesse i afgørelsen af retstvisten – taget til følge«

I sag C-551/21,

angående et annulationssøgsmål i henhold til artikel 263 TEUF, anlagt den 7. september 2021,

Europa-Kommissionen ved A. Bouquet, B. Hofstätter og T. Ramopoulos samt ved A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede,

sagsøger,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved A. Antoniadis, F. Naert og B. Driessen, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

støttet af:

Den Tjekkiske Republik ved M. Smolek, O. Šváb og J. Vlácil samt ved K. Najmanová, som befuldmægtigede,

Den Franske Republik ved A.-L. Desjonquères og J.-L. Carré, som befuldmægtigede,

Ungarn ved M.Z. Fehér og K. Szíjjártó, som befuldmægtigede

Kongeriget Nederlandene ved M.K. Bulterman og J. Langer, som befuldmægtigede,

Den Portugisiske Republik ved M. Pimenta, P. Barros da Costa og J. Ramos, som befuldmægtigede,

intervenienter,

har

* Processprog: engelsk.

DOMSTOLENS PRÆSIDENT,

under henvisning til forslag fra C. Lycourgos, refererende dommer,

efter at have hørt generaladvokat J. Kokott,

afsagt følgende

Kendelse

- 1 Europa-Kommissionen har i stævningen nedlagt påstand om annullation af artikel 2 i Rådets afgørelse (EU) 2021/1117 af 28. juni 2021 om undertegnelse på Unionens vegne og om den midlertidige anvendelse af gennemførelsesprotokollen til fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Gabonesiske Republik og Det Europæiske Fællesskab (2021-2026) (EUT 2021, L 242, s. 3) og af Rådet for Den Europæiske Unions udpegelse gennem sin formand og i medfør af denne bestemmelse af Portugals ambassadør som den person, der er beføjet til at undertegne denne protokol.
- 2 Til støtte for annullationssøgsmålet har Kommissionen navnlig gjort gældende, at Rådets praksis med at lade dets formand udpege den person, der er beføjet til at undertegne en international aftale på Den Europæiske Unions vegne, er i strid med Kommissionens beføjelse i henhold til artikel 17, stk. 1, TEU til at sikre Unionens repræsentation udadtil på områder, der ikke henhører under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP).
- 3 Ved et processkrift, der blev indgivet til Domstolens Justitskontor den 6. januar 2022, har Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (herefter »den højtstående repræsentant«) anmodet om at intervenere i sagen til støtte for Kommissionens påstande i medfør af artikel 40 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol og artikel 130 i Domstolens procesreglement.
- 4 Den højtstående repræsentant har til støtte for sin anmodning om intervention principalt gjort gældende, at repræsentanten er en af »Unionens institutioner« som omhandlet i artikel 40, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, og subsidiært, at repræsentanten skal anses for at være et »organ«, »kontor« eller »agentur« for Unionen som omhandlet i artikel 40, stk. 2, i samme statut og for at have en »berettiget interesse i afgørelsen af retstvisten« som omhandlet i denne bestemmelse. I den forbindelse har den højtstående repræsentant anført, at Domstolens vurderinger i den dom, der skal afsiges, vedrørende den beføjelse, som Kommissionen har påberåbt sig, med de fornødne ændringer finder anvendelse på den tilsvarende beføjelse, som repræsentanten har på FUSP-området i medfør af artikel 27, stk. 2, TEU.
- 5 Ved processkrift indleveret til Domstolens Justitskontor den 13. januar 2022 har Kommissionen nedlagt påstand om, at anmodningen om intervention tages til følge.
- 6 Ved processkrift indleveret til Domstolens Justitskontor den 21. januar 2022 har Rådet nedlagt påstand om, at den nævnte anmodning om intervention ikke tages til følge.

- 7 Rådet er af den opfattelse, at den højtstående repræsentant ikke er en »EU-institution« som omhandlet i artikel 40, stk. 1, i statuttet for Den Europæiske Unions Domstol, og at den højtstående repræsentant, selv om repræsentanten må anses for at være omfattet af udtrykket »et af Unionens organer, kontorer eller agenturer« som omhandlet i artikel 40, stk. 2, i statuttet, ikke har en »berettiget interesse i afgørelsen af en retstvst« som omhandlet i denne bestemmelse.
- 8 Rådet har navnlig anført, at tvisten i det foreliggende tilfælde ikke vedrører FUSP, og at den afgørelse, som Domstolens skal træffe, derfor ikke kan påvirke den høje repræsentants retsstilling. Sidstnævntes retsstilling i forhold til Rådet er i øvrigt forskellig fra Kommissionens retsstilling. Rådet har i denne henseende gjort gældende, at den højtstående repræsentant i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1, TEU er formand for Rådet for Udenrigsanliggender og derfor selv kan udpege den person, der er bemyndiget til at indgå en international aftale på FUSP-området. Den højtstående repræsentants retsstilling adskiller sig således fra Kommissionens, når der som i det foreliggende tilfælde indgås en international aftale på et område, der ikke henhører under FUSP.

Anmodningen om intervention

- 9 Artikel 40, stk. 1, i statuttet for Den Europæiske Unions Domstol bestemmer, at medlemsstaterne og Unionens institutioner kan indtræde i retstvister, der er indbragt for Domstolen.
- 10 Unionens institutioner som omhandlet i denne bestemmelse er kun de institutioner, der er udtømmende opregnet i artikel 13, stk. 1, TEU (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 29.7.2019, Kommissionen og Rådet mod Carreras Sequeros m.fl., C-119/19 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:658, præmis 6 og den deri nævnte retspraksis).
- 11 Da den højtstående repræsentant ikke figurerer på listen i artikel 13, stk. 1, TEU, kan repræsentanten følgelig ikke betegnes som en af »Unionens institutioner«. Repræsentanten kan derfor ikke påberåbe sig en sådan status med ret til at intervenere i den foreliggende sag (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 29.7.2019, Kommissionen og Rådet mod Carreras Sequeros m.fl., C-119/19 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:658, præmis 7 og den deri nævnte retspraksis).
- 12 Under disse omstændigheder skal det efterprøves, om den højtstående repræsentant i det foreliggende tilfælde kan få tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Kommissionens påstande i medfør af artikel 40, stk. 2, i statuttet for Den Europæiske Unions Domstol, således som repræsentanten subsidiært har gjort gældende.
- 13 I henhold til statuttens artikel 40, stk. 2, første punktum, har »Unionens organer, kontorer og agenturer samt alle andre personer« ret til at indtræde i en tvist, der er indbragt for Domstolen, hvis de kan påvise en »berettiget interesse i afgørelsen af retstvisten«. Stk. 2, andet punktum, udelukker »fysiske og juridiske personer« fra at indtræde i sager mellem medlemsstater, mellem Unionens institutioner eller mellem medlemsstater på den ene side og Unionens institutioner på den anden side. På grundlag af ordlyden og opbygningen af sidstnævnte bestemmelse må det fastslås, at en sådan udelukkelse ikke finder anvendelse på »Unionens organer, kontorer og agenturer« (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17.9.2021, Parlamentet mod Kommissionen, C-144/21, EU:C:2021:757, præmis 6-8).

- 14 Henset til det mandat, der er uløseligt forbundet med Unionens funktion, som den højtstående repræsentant er tillagt i artikel 27 TEU, og navnlig den omstændighed, at selv om den højtstående repræsentant i henhold til artikel 27, stk. 3, TEU bistås af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten), er den højtstående repræsentant retligt adskilt herfra og skal med henblik på anvendelsen af artikel 40, stk. 2, i statuttten for Den Europæiske Unions Domstol sidestilles med »Unionens organer, kontorer og agenturer«. I lyset af den retspraksis, der er nævnt i den foregående præmis, kan den højtstående repræsentant derfor intervenere i tvisten mellem Kommissionen og Rådet, forudsat at repræsentanten kan godtgøre at have en »berettiget interesse i afgørelsen af retstvisten«.
- 15 Hvad angår spørgsmålet, om der foreligger en sådan interesse, bemærkes, at begrebet »berettiget interesse i afgørelsen af en retsvist« som omhandlet i denne artikel 40, stk. 2, skal forstås som en direkte og aktuel interesse i, hvorledes der træffes afgørelse om påstandene, og ikke som en interesse i forhold til de fremførte anbringender og argumenter. Udtrykket »afgørelsen af en retsvist« skal således forstås som den endelige dom, der ønskes afsagt, og som vil fremgå af domskonklusionen (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17.9.2021, Parlamentet mod Kommissionen, C-144/21, EU:C:2021:757, præmis 10).
- 16 Hvad angår anmodninger om intervention fra Unionens organer, kontorer og agenturer skal denne betingelse om tilstedeværelsen af en direkte og aktuel interesse anvendes på en måde, der afspejler den specifikke karakter af det mandat, som en sådan ansøger skal udføre i henhold til EU-retten (jf. i denne retning kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17.9.2021, Parlamentet mod Kommissionen, C-144/21, EU:C:2021:757, præmis 11 og 12).
- 17 I den foreliggende sag skal det bemærkes, at artikel 27, stk. 2, TEU giver den højtstående repræsentant mandat til at repræsentere Unionen i spørgsmål vedrørende FUSP.
- 18 Kommissionen varetager på sin side Unionens repræsentation udadtil uden for FUSP og i de øvrige tilfælde, der er nævnt i traktaterne, i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, sjette punktum, TEU.
- 19 I det foreliggende tilfælde vedrører tvisten navnlig spørgsmålet om, hvorvidt den opgave med at sikre Unionens repræsentation udadtil, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, sjette punktum, TEU, indebærer, at det er Kommissionen og ikke formanden for Rådet, der med henblik på indgåelse af en international aftale på Unionens vegne skal udpege den person, der er beføjet til at undertegne denne aftale.
- 20 Domstolens vurdering af dette institutionsretlige spørgsmål vil ikke blot være afgørende for udfaldet af tvisten i denne sag, men kan også med de fornødne ændringer være afgørende for valget af den procedure, der følges, og de beføjelser, der udøves af den højtstående repræsentant, når en international aftale skal underskrives på FUSP-området. I lighed med Kommissionen i spørgsmål uden for FUSP har den højtstående repræsentant nemlig mandat til at repræsentere Unionen i spørgsmål vedrørende FUSP.
- 21 I det foreliggende tilfælde baserer den højtstående repræsentant ganske vist sin interesse i afgørelsen af tvisten på den beføjelse til at repræsentere Unionen på FUSP-området, som repræsentanten har i henhold til artikel 27, stk. 2, TEU, som er analog i forhold til den beføjelse, som Kommissionen har i henhold til artikel 17, stk. 1, TEU med henblik på Unionens repræsentation på de områder, der ikke henhører under FUSP, mens det kun er sidstnævnte beføjelse, der er tale om i den foreliggende sag. Det skal dog fremhæves, at den højtstående

repræsentants interesse i afgørelsen af tvisten ikke hviler på den omstændighed, at repræsentanten befinder sig i samme situation som Kommissionen i en eller flere analoge situationer, men, som fastslået i den foregående præmis, på den omstændighed, at løsningen af tvisten i den foreliggende sag vil fastlægge omfanget af repræsentantens rolle og de beføjelser, som repræsentanten har i henhold til den primære ret for så vidt angår undertegnelsen af alle internationale aftaler indgået af Unionen på FUSP-området.

- 22 Henset til den generelle rækkevidde af den interesse, som den højtstående repræsentant har påberåbt sig, samt den omstændighed, at sidstnævnte i princippet er den eneste person eller enhed, der kan påberåbe sig den, skal denne interesse kvalificeres som »direkte« og »aktuel«.
- 23 Den direkte og aktuelle interesse, som afgørelsen af tvisten i det foreliggende tilfælde således kan have for den højtstående repræsentant, afkræftes ikke af den omstændighed, som Rådet har påberåbt sig, hvorefter den højtstående repræsentant i henhold til artikel 27, stk. 1, TEU er formand for Rådet for Udenrigsanliggender. I denne henseende er det tilstrækkeligt at bemærke dels, således som Rådet har præciseret, at afgørelser om bemyndigelse til undertegnelse af en international aftale på FUSP-området ikke altid træffes af Rådet for Udenrigsanliggender, dels, at uafhængigt af den præcise rolle, som den højtstående repræsentant spiller i forbindelse med indgåelsen af en sådan international aftale, kan Domstolens afklaring på det juridiske plan af omfanget af repræsentationsopgaven i henhold til artikel 17, stk. 1, TEU præcisere rækkevidden af repræsentationsmandatet i henhold til artikel 27, stk. 2, TEU.
- 24 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal den højtstående repræsentants anmodning om intervention til støtte for Kommissionens påstande i henhold til artikel 40, stk. 2, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol og procesreglementets artikel 131, stk. 3, tages til følge.

Om intervenientens processuelle rettigheder

- 25 Da anmodningen om intervention tages til følge, vil den højtstående repræsentant i henhold til procesreglementets artikel 131, stk. 3, modtage alle procesdokumenter, der er blevet forkyndt for parterne.
- 26 Anmodningen er fremsat inden for den frist på seks uger, der er fastsat i procesreglementets artikel 130, hvorfor den højtstående repræsentant i overensstemmelse med procesreglementets artikel 132, stk. 1, kan indgive et interventionsindlæg inden for en frist på en måned efter fremsendelsen af de i foregående præmis nævnte dokumenter.
- 27 Endelig kan den højtstående repræsentant afgive mundtligt indlæg, hvis der afholdes et retsmøde.

Sagsomkostninger

- 28 I henhold til procesreglementets artikel 137 træffes der afgørelse om sagsomkostninger ved den dom eller kendelse, hvormed sagens behandling ved Domstolen afsluttes.
- 29 Da den høje repræsentants anmodning om intervention i den foreliggende sag er taget til følge, bør omkostningerne i forbindelse med repræsentantens intervention udsættes.

På grundlag af disse præmisser bestemmer Domstolens præsident:

- 1) **Anmodningen fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om intervention i sag C-551/21 til støtte for Europa-Kommissionens påstande tages til følge.**
- 2) **Domstolens justitssekretær forkynder en kopi af alle procesdokumenter for Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik.**
- 3) **Der fastsættes en frist for indgivelse af et interventionsindlæg fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik.**
- 4) **Afgørelsen om sagsomkostningerne forbundet med Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik intervention udsættes.**

Underskrifter